

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้วิจัย นายชาติรี มูลชาติ

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 รายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 รายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 รายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยได้นำแนวคิด หลักการร่วมกับกระบวนการดำเนินงานเชิงระบบ ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ภายใต้ขอบเขตการวิจัยที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ 2) ขั้นการออกแบบ (Design) ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 7 คน 3) ขั้นการพัฒนา (Development) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ปีการศึกษา 2565 4) ขั้นการทดลองใช้ (Implementation) จัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 5) ขั้นการประเมินผล (Evaluation) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ทัศนคติประสิทธิผล วิเคราะห์ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และวิเคราะห์ความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการวางแผนและการออกแบบการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน คือ ด้านการวางแผนและการออกแบบการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนและออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การวัดและประเมินผล มี 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นกิจกรรม 4) ขั้นตรวจสอบ และ 5) ขั้นสรุปประเมินผล ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า ประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบยืดหยุ่น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.97/82.65 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80, ± 2.5

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4.

ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความพึงพอใจในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.76 ซึ่งมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/521>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 21 มิถุนายน 2567

พิมพ์ : วันที่ 4 ธันวาคม 2567 เวลา 01.14 น.